

PRÆFATIO PRISCÆ EDITIONIS,

AD LECTOREM.

CVM Valerius Cordus, Euritii illius celeberrimi Medici filius, studiorum gratia Italiam petiturus, obiter ad urbem nostram Norimbergam pervenisset, atque cum doctis quibusdam ac bonis viris, præcipue Medicis, mutuam notitiam, amicitiam, familiaritatemque studiose contraheret; inter cetera, quæ de bonis litteris atque re Medica, ultro citroque inter eos familiariter, ut fieri solet, agitata sunt; mentio incidit Dispensatorii, quod ipse ex omni genere bonorum auctorum, cum veterum, tum recentium, de Pharmacorum omnium, quatenus in usu sunt, conficiendorum ratione collectum, diligenter & emendatissime conscripserat. Cumque constaret, illud iam antea in aliquot Saxoniarum urbibus, præcipuis Medicis approbantibus, in usum publicum fuisse receptum, interimque tamen ab eo & locupletatû, & annotationibus eruditis magis atque magis illustratum; rogatus fuit à compluribus, ut illud ipsum etiam nostris Pharmacopoliis impertiret. Cordus autem, etsi ad iuvandam rem Medicam iam tum mirifice esset

A 4

accen-

accensus, pro sua tamen modestia atque prudentia, nonnihil subuerebatur, privatam suam auctoritatem ad Pharmacopolas permovendos, ponderis haudquaquam satis esse habituram. Itaque librum suum Senatui potius offert, tum demum in usum publicum assumendum, cum esset illius iudicio & auctoritate comprobatus. Senatus vero, pro sua in studiosos omnes propensione, ac reipublicæ omni ex parte iuvandæ diligentia ac sollicitudine, officium illud Cordi perquã gratum habuit; librumque collegio Medicorum, Cordo presente, perlegendum & examinandum tradidit: ut si quid mutandũ, adiciendũve arbitraturi essent, id auctore non modo sciente, verum etiam consentiente fieri posset. Quod cum sedulo ac magna diligentia factum esset, Senatusque ex Medicorum censura iam intellexisset, nihil hactenus absolutius aut emendatius in hoc descriptionum genere typis evulgatum esse; librum non solum in publicum edendum, verum etiam Pharmacopolis, ut eum veluti lumen quoddam deinceps sequantur, offerendũ esse decrevit. Cuius quidem editioni, hac quoque de causa studiosius invigilatum est, ut auctore interim in Italia, dum ad metam studiorum suorum quam acerrime contendit, immatura morte sublato, aliquid tamen illius
exta-

extaret, quod ingenium eius & industriam posteritati restaretur, eumque ab oblivione vindicaret.

Hoc igitur Valerii Cordi, candidissimi & diligentissimi iuvenis monumentum qualecunque, certe non poenitendum, studiose lector, obviis ulnis amplectere: & si quid ex eo iuvaberis (iuvabetis autem, nisi fallor, quam plurimum) amplissimo Norimbergensi Senatui, cuius liberalitate tibi communicatur, gratias habe. Sin autem aliquid in eo displicuerit, ne Auctorem mortuum inhumaniter calumniis impete: sed absolutiore opere in publicum edendo, illum vincere, & nomen eius obscurare contende. Bene vale.

I O A N N E S P O S T H I V S
D. M E D I C U S G E R M A N U S.

*Pharmaca quae Cordus variis collegit in hortis,
Latus agens aevi tempora verna sui,
Post obitum in multos transcripta fuere libellos;
Verum his errores non tolerandi inerant:
Quos gelido veniens Petrus de Monte removit,
Miscendo fida pharmaca cuncta manu.
Dii tibi, Coudenberge, senis dent Nestoris annos,
Ut quod habes, ingens perficiatur opus.*

A 5 I N D E X